Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

18. srpnja 2013.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zajednička organizacija tržišta – Uredba (EEZ) br. 3665/87 – Izvozne subvencije – Preusmjeravanje robe namijenjene izvozu – Obveza vraćanja koju ima izvoznik – Uskraćivanje od strane nadležnih tijela informacija o pouzdanosti suugovaratelja osumnjičenog za prijevaru – Viša sila – Nepostojanje“

U predmetu C-99/12,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tribunal de première instance de Bruxelles (Prvostupanjski sud u Bruxellesu, Belgija), odlukom od 9. veljače 2012., koju je Sud zaprimio 24. veljače 2012., u postupku

Eurofit SA

protiv

Bureau d’intervention et de restitution belge (BIRB),

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: M. Berger, predsjednik vijeća, E. Levits i J. J. Kasel (izvjestitelj), suci,

nezavisna odvjetnica: V. Trstenjak,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Eurofit SA, S. Woog, *avocate*,

— za belgijsku vladu, M. Jacobs i J. C. Halleux, u svojstvu agenata, uz asistenciju B. De Moora i V. van Steenkistea, *avocats*,

— za Europsku komisiju, B. Burggraaf i D. Triantafyllou, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje pojma više sile u smislu Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 od 27. studenoga 1987. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode [neslužbeni prijevod] (SL L 351, str. 1.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2945/94 od 2. prosinca 1994. (SL L 310., str. 57.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 3665/87).

2 Taj je zahtjev podnesen u okviru spora između društva Eurofit SA (u daljnjem tekstu: Eurofit) i Bureau d'intervention et de restitution belge (Belgijski ured za intervencije i subvencije, BIRB) povodom vraćanja izvoznih subvencija koje su tom društvu plaćene na temelju krivotvorenih dokumenata.

Pravni okvir

3 Prva i druga uvodna izjava Uredbe br. 2945/94 glasile su kako slijedi:

„budući da se propisima Zajednice koji su na snazi predviđa dodjela izvoznih subvencija samo na temelju objektivnih kriterija, osobito što se tiče količine, prirode i karakteristika izvezenog proizvoda kao i njegova zemljopisnog odredišta; da je, s obzirom na stečeno iskustvo, potrebno pojačati borbu protiv nepravilnosti, a osobito protiv prijevara na štetu proračuna Zajednice; da je u tu svrhu potrebno predvidjeti vraćanje neopravdano isplaćenih iznosa kao i sankcije kako bi se izvoznike potaknulo da poštuju propise Zajednice;

budući da se, kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje sustava izvoznih subvencija, sankcije moraju primjenjivati neovisno o subjektivnom vidu krivnje; da, ipak, u određenim slučajevima valja odustati od primjene sankcija, osobito u slučaju očite pogreške koju priznaju nadležna tijela, te predvidjeti teže sankcije u slučaju namjere" [neslužbeni prijevod]

4 Uredbom br. 3665/87 za izvoznike koji izvoze poljoprivredne proizvode izvan područja Europske unije predviđala se mogućnost dodjele izvoznih subvencija.

5 Članak 5. Uredbe br. 3665/87 određivao je:

„1. Plaćanje diferencirane ili nediferencirane subvencije, osim uvjetu da je proizvod napustio carinsko područje Zajednice, podložno je i uvjetu da je proizvod, osim ako je uništen tijekom prijevoza zbog više sile, uvezen u treću zemlju i, ovisno o slučaju, u određenu treću zemlju u roku od 12 mjeseci od dana prihvaćanja izvozne deklaracije:

[…]

3. Ako je proizvod, nakon što je napustio carinsko područje Zajednice, uništen tijekom prijevoza zbog više sile,

— u slučaju diferencirane subvencije plaća se dio subvencije koji je određen u skladu s odredbama članka 20.,

— u slučaju nediferencirane subvencije plaća se ukupan iznos subvencije." [neslužbeni prijevod]

6 Člankom 11. stavkom 1. iste uredbe određivalo se:

„Ako se utvrdi da je izvoznik, kako bi mu se dodijelila izvozna subvencija, zatražio subvenciju veću od primjenjive, primjenjuje se izvozna subvencija za stvarno izvezen proizvod te se umanjuje za iznos koji odgovara:

(a) polovini razlike između zatražene subvencije i subvencije primjenjive na stvarni izvoz;

(b) dvostrukoj razlici između zatražene i primjenjive subvencije ako je izvoznik namjerno dostavio netočne podatke.

[…]

Sankcija iz točke (a) nije primjenjiva:

— u slučaju više sile,

— u određenim iznimnim slučajevima koje karakteriziraju činjenice izvan kontrole izvoznika i koji nastaju nakon što nadležna tijela prihvate izvoznu deklaraciju ili izjavu o plaćanju, pod uvjetom da izvoznik čim utvrdi te okolnosti i u roku predviđenom u članku 47. stavku 2. o tome obavijesti nadležna tijela, osim ako su ona već utvrdila nepravilnost zatražene subvencije,

— u slučaju očite pogreške u zatraženoj subvenciji koju nadležno tijelo priznaje,

[…]

Ako smanjenje navedeno u točkama (a) ili (b) dovede do negativnog iznosa, taj negativni iznos plaća izvoznik.

(...)” [neslužbeni prijevod]

Glavni postupak i prethodno pitanje

7 Eurofit je društvo osnovano u skladu s belgijskim pravom koje djeluje u sektoru prerade mlijeka i izvoza mliječnih proizvoda u treće zemlje.

8 U srpnju 1996. Eurofit je izvozio maslac u Albaniju preko Italije. Roba se trebala prevoziti kamionom do Barija (Italija), a zatim brodom do Albanije.

9 Talijanski posrednik zadužen za izvoz bilo je talijansko društvo Di Fenza & Figli (u daljnjem tekstu: Di Fenza). Robu je trebalo platiti prije dostave, a iznos subvencije trebao je biti zaštićen bankarskim jamstvom.

10 Prva je dostava izazvala sumnje u pouzdanost posrednika. Naime, roba je bila preusmjerena prema Napulju (Italija), mjesto skladištenja robe nije bilo poznato, a između tog grada i Albanije nije postojala nikakva pomorska povezanost.

11 Nakon što je stupilo u kontakt s belgijskim konzularnim tijelima u Napulju, društvo Eurofit odlučilo je da se kamion s robom vrati u domovinu te je obavijestilo BIRB o toj odluci.

12 Nakon što ga je navedeni posrednik razuvjerio, društvo Eurofit poslalo je novi kamion s 22 tone maslaca. Taj je kamion u Bari stigao 14. kolovoza 1996.

13 BIRB je 10. rujna 1996. društvu Eurofit potvrdio da je primio dokument T5 s potrebnim žigovima nadležnih tijela te je platio prvu izvoznu subvenciju u iznosu od 1 521 670 BEF.

14 Osim toga, društvo Di Fenza proslijedilo je društvu Eurofit dokument koji je talijansko Ministarstvo financija uputilo BIRB-u kao i dokument o puštanju u promet izvezene robe u Albaniji.

15 Društvo Eurofit izvršilo je 26. rujna 1996. drugu isporuku koju je društvo Di Fenza platilo u gotovini. Međutim, pokazalo se da je ček koji je izdan kao jamstvo za subvenciju bio bez pokrića.

16 BIRB je 31. listopada 1996. potvrdio da je primio dokument T5 koji se odnosi na tu drugu dostavu.

17 Društvo Eurofit poslalo je od srpnja do studenoga 1996. sveukupno deset kamiona od kojih je svaki prevezao 22 tone maslaca.

18 BIRB je tom društvu za isporuke prvih pet kamiona kao i za isporuku sedmog kamiona isplatio izvozne subvencije u iznosu od 9 266 133 BEF (229 701,44 eura).

19 Suprotno tome, BIRB je blokirao plaćanje za robu prevezenu šestim, devetim i desetim kamionom.

20 Što se tiče osmog kamiona, koji su zaplijenila talijanska tijela, društvo Eurofit podnijelo je pred nadležnim talijanskim sudovima tužbu protiv vlasnika Di Fenza. On je kazneno osuđen 2003. zbog krivotvorenja dokumenata T1 i T5.

21 Kasnije se pokazalo da sva izvezena roba najvjerojatnije nikada nije niti napustila područje Unije te da su prijevozni dokumenti koji su poslani BIRB-u bili krivotvoreni.

22 BIRB je 10. ožujka 1998. zahtijevao da društvo Eurofit vrati neopravdano plaćene subvencije, uvećane za iznose koji odgovaraju sankciji predviđenoj člankom 11. stavkom 1. Uredbe br. 3665/87. Zatim je BIRB ipak odustao od potraživanja iznosa koji odgovara toj sankciji.

23 Društvo Eurofit predložilo je u srpnju 1999. da BIRB-u vrati subvencije koje je primilo te je pritom pojasnilo da to plaćanje ne dovodi u pitanje njegovo pravo na pokretanje sudskog postupka protiv BIRB-a.

24 Društvo Eurofit podnijelo je u rujnu 2001. tužbu protiv BIRB-a pred sudom koji je uputio zahtjev kako bi mu se naložilo vraćanje navedenih subvencija u iznosu od 229 701,43 eura te plaćanje subvencija za šesti, osmi, deveti i deseti kamion u iznosu od 164 299,79 eura. Osim toga, društvo Eurofit zatražilo je oslobođenje od plaćanja kazni zbog neupotrebe izvoznih dozvola.

25 Zahtjev društva Eurofita temelji se na načelu iznimke više sile u smislu Uredbe br. 3665/87, pojma koji je obilježen postojanjem neuobičajenih i nepredvidivih okolnosti na koje izvoznik nije imao utjecaj te čije se posljedice nisu mogle izbjeći unatoč svim uloženim naporima.

26 Iako društvo Eurofit priznaje da sama činjenica da je krivotvorenje počinio njegov suugovaratelj, odnosno društvo Di Fenza, ne može predstavljati višu silu jer se odabir suugovaratelja smatra rizikom koji preuzima gospodarski subjekt, ono, pozivajući se na presudu od 7. rujna 1999., De Haan (C61/98, Zb., str. I5003.), tvrdi da se u ovom slučaju, s obzirom na to da su ga nadležna nacionalna tijela svojim ponašanjem spriječila da stekne stvarnu sliku o rizicima kojima je predmetni zadatak bio izložen i da ga nisu odvratila od toga da započne niti da nastavi sa svojim predmetnim izvozima, može pozvati na iznimku više sile.

27 BIRB osporava postojanje bilo kakve pogreške koja bi mu se mogla pripisati te, naprotiv, smatra da društvo Eurofit nije uložilo sav potreban napor kako bi izbjeglo nanesenu štetu. Što se tiče gore navedene presude De Haan, BIRB smatra da je ona bila donesena u okviru propisa koji se razlikuje od onog primjenjivog u glavnom postupku i da zato nije primjenjiva na odredbe Uredbe br. 3665/87.

28 Što se tiče argumentacije BIRB-a u kojoj tvrdi da nije počinio nikakvu pogrešku, sud koji je uputio zahtjev napominje da se iznimka više sile na koju se poziva društvo Eurofit ne može izjednačiti s pojmom pogreške nadležnih nacionalnih tijela. Suprotno tome, smatra da je činjenica da su ta tijela, ako je primjenjivo, svjesno držala društvo Eurofit u neznanju u pogledu njegovih izvoza te da nisu provjerila carinske dokumente, čak i ako je takvo uskraćivanje bilo opravdano postojanjem kaznene istrage koja je bila u tijeku, relevantna u ocjenjivanju pojma više sile jer je zato bila iskrivljena procjena društva Eurofita pouzdanosti njegova suugovaratelja.

29 U tim je okolnostima sud koji je uputio zahtjev odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Ako nadležna tijela ne dostave zatražene podatke ili ako gospodarskom subjektu namjerno priopće pogrešne informacije i pritom iskrive njegovu procjenu pouzdanosti suugovaratelja osumnjičenog za prijevaru, može li se smatrati da se radi o višoj sili u smislu Uredbe br. 3665/87 o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode?”

O prethodnom pitanju

30 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li odredbe Uredbe br. 3665/87 tumačiti na način da propust nadležnih nacionalnih tijela da obavijeste izvoznika o postojanju rizika da njegov suugovaratelj čini prevaru predstavlja višu silu u smislu te uredbe.

31 Najprije valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda pojam više sile treba shvatiti u smislu neuobičajenih i nepredvidivih okolnosti na koje osoba koja se na njih poziva nema utjecaj i čije se posljedice nisu mogle izbjeći unatoč svim uloženim naporima (presude od 5. veljače 1987., Denkavit België, 145/85, Zb., str. 565., t. 11., od 5. listopada 2006., Komisija/Belgija, C377/03, Zb., str. I9733., t. 95. te od 18. ožujka 2010., SGS Belgium i dr., C218/09, Zb., str. I2373., t. 44.).

32 Budući da pojam više sile nema jednak sadržaj u različitim područjima primjene prava Unije, njegovo značenje mora biti određeno u odnosu na pravni okvir u kojem bi trebao proizvesti učinke (vidjeti osobito presude od 7. prosinca 1993., Huygen i dr., C12/92, Zb., str. I6381., t. 30.; od 13. listopada 1993., An Bord Bainne Co-operative i Compagnie Inter-Agra, C124/92, Zb., str. I5061., t. 10. te gore navedenu presudu SGS Belgium i dr., t. 45.).

33 Što se tiče Uredbe br. 3665/87, valja istaknuti da se u njezinim člancima 5. i 11., koji se odnose na uvjete plaćanja subvencije kao i na vraćanje neopravdano plaćenih iznosa i primjenjive sankcije, izričito upućuje na višu silu.

34 Te su odredbe namijenjene pojašnjavanju i ograničavanju učinaka više sile u području izvoznih subvencija (vidjeti u tom smislu presudu od 29. rujna 1998., First City Trading i dr., C263/97, Zb., str. I5537., t. 41.).

35 Kao prvo, što se tiče članka 5. stavka 1. prvog podstavka Uredbe br. 3665/87, plaćanje subvencija, osim uvjetu da je proizvod napustio carinsko područje Unije, podložno je i uvjetu da je proizvod uvezen u treću zemlju izvoza (vidjeti u tom smislu gore navedene presude First City Trading i dr., t. 27. i SGS Belgium i dr., t. 40.). Naime, propisima Unije koji su bili na snazi u vrijeme činjenica iz glavnog

postupka predviđa se dodjela izvoznih subvencija samo na temelju objektivnih kriterija, osobito što se tiče količine, prirode i karakteristika izvezenog proizvoda kao i njegova zemljopisnog odredišta (presuda od 11. srpnja 2002., Käserei Champignon Hofmeister, C210/00, Zb., str. I6453., t. 40.).

36 Odstupanjem od tog načela, člankom 5. stavkom 3. Uredbe br. 3665/87 predviđa se da je plaćanje subvencije ipak osigurano ako je proizvod, nakon što je napustio carinsko područje Unije, uništen tijekom prijevoza zbog više sile, tako da nije mogao biti pušten u potrošnju u trećoj zemlji izvoza (gore navedena presuda SGS Belgium i dr., t. 43.).

37 Budući da navedeni članak 5. stavak 3. predstavlja iznimku od uobičajenog sustava izvoznih subvencija, potrebno ga je strogo tumačiti. Kako je postojanje više sile *coniditio sine qua non* da bi se moglo potraživati plaćanje subvencija za izvezenu robu koja nije puštena u potrošnju u trećoj zemlji izvoza, iz toga slijedi da se taj pojam treba tumačiti na način da je broj slučaja u kojima se može ostvariti takvo plaćanje ograničen (gore navedena presuda SGS Belgium i dr., t. 46. te po analogiji presuda od 20. studenoga 2008., Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading/Komisija, C38/07 P, Zb., str. I8599., t. 60.).

38 Kao drugo, što se tiče članka 11. Uredbe br. 3665/87, iz prve i druge uvodne izjave Uredbe br. 2945/94 proizlazi da je, s obzirom na stečeno iskustvo, potrebno pojačati borbu protiv nepravilnosti, a osobito protiv prijevara na štetu proračuna Unije, te je stoga potrebno predvidjeti vraćanje neopravdano plaćenih iznosa kao i sankcije, pri čemu subjektivni vid krivnje nema nikakvog utjecaja u tom pogledu (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu Käserei Champignon Hofmeister, t. 40. i 60.). Slijedom toga, tim člankom 11. izvoznik se smatra odgovornim, pod prijetnjom sankcija, za točnost deklaracije, uzimajući u obzir upravo ulogu izvoznika kao posljednjeg sudionika u lancu proizvodnje, prerade i izvoza poljoprivrednih proizvoda (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu Käserei Champignon Hofmeister, t. 62. i 81.).

39 Što se tiče primjenjive sankcije, člankom 11. stavkom 1. prvim podstavkom točkama (a) i (b) Uredbe br. 3665/87 određuje se da, ako je izvoznik zatražio subvenciju veću od one koja je primjenjiva na stvarno izvezeni proizvod, ta će se subvencija umanjiti za iznos koji odgovara polovini razlike između zatražene subvencije i subvencije primjenjive na stvarni izvoz ili za iznos jednak dvostrukoj razlici između zatražene i primjenjive subvencije, ako se pokaže da je izvoznik namjerno dostavio netočne podatke.

40 Stoga se u slučaju namjere povećava samo iznos sankcije, a sankcija previđena navedenim člankom 11. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (a) može se primijeniti čak i bez krivnje izvoznika. U potonjem slučaju, sankcija predviđena u prvom podstavku stavka 1. nije primjenjiva, osim u slučajevima koji su iscrpno nabrojeni u trećem podstavku navedenog stavka (presuda od 24. travnja 2008., AOB Reuter, C 143/07, Zb., str. I3171., t. 17.).

41 Među iznimkama nabrojanima u članku 11. stavku 1. trećem podstavku Uredbe br. 3665/87 navedeni su, među ostalim, viša sila, određeni iznimni slučajevi koje karakteriziraju činjenice izvan kontrole izvoznika kao i slučaj očite pogreške u zatraženoj subvenciji koju priznaje nadležno tijelo.

42 Međutim, važno je podsjetiti da se tim odredbama izvoznike oslobađa jedino od plaćanja kazni, ali ne i od vraćanja unaprijed primljenih subvencija (vidjeti u tom smislu gore navedenu presudu First City Trading i dr., t. 46.).

43 Sud je u tom pogledu presudio da se taksativnom popisu iz članka 11. stavka 1. trećeg podstavka Uredbe br. 3665/87 ne može dodati novi oslobađajući razlog koji se posebno temelji na nepostojanju krivnje izvoznika. Naime, premda krivnja ili zabluda ugovornog partnera mogu predstavljati činjenice izvan kontrole izvoznika, one ipak ulaze u područje uobičajenog poslovnog rizika te ih se ne može smatrati nepredvidljivima u okviru poslovnih odnosa. Izvoznik slobodno bira svoje suugovaratelje i dužan je poduzeti potrebne preventivne mjere na način da u ugovore koje

sklapa s njima unese odgovarajuće klauzule ili da ugovori posebno osiguranje (vidjeti u tom smislu gore navedene presude Käserei Champignon Hofmeister, t. 80. i navedenu sudsku praksu, kao i AOB Reuter, t. 36.).

44 U ovom slučaju valja primijetiti da predmetne činjenice iz glavnog postupka ne mogu predstavljati višu silu u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 3665/87.

45 Naime, predmetna roba koja, kao što proizlazi iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje, najvjerojatnije nikada nije napustila područje Unije, ne može se smatrati uništenom tijekom prijevoza u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 3665/87.

46 Osim toga, društvo Eurofit ne može se pozvati na iznimku više sile predviđenu člankom 11. stavkom 1. trećim podstavkom prvom alinejom Uredbe br. 3665/87. Naime, nesporno je da je suugovaratelj društva Eurofit kazneno osuđen za krivotvorenje dokumenata u vezi s izvoznim subvencijama. U skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 43. ove presude, takva okolnost ulazi u područje uobičajenog poslovnog rizika u okviru poslovnih odnosa i stoga se ne može smatrati nepredvidljivom u ugovornim odnosima povezanima s izvozom za koji se ostvaruje subvencija.

47 Uostalom, valja utvrditi da, čak i ako se ponašanje carinske uprave, kao što je ono za koje se BIRB tereti u glavnom postupku, u okviru kojeg izvozniku nije dostavila informacije, odnosno, namjerno mu je proslijedila pogrešne informacije, može uzeti u obzir u ocjenjivanju određenih iznimnih slučajeva u smislu članka 11. stavka 1. trećeg podstavka druge alineje Uredbe br. 3665/87, takvo ponašanje ipak ne može predmetnog izvoznika osloboditi njegove obveze vraćanja neopravdano primljenih subvencija (vidjeti po analogiji gore navedenu presudu Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading/Komisija, t. 65.).

48 Taj zaključak nije doveden u pitanje u gore navedenoj presudi De Haan. Naime, s jedne strane, Sud je u točki 32. te presude smatrao da se potrebama istrage, čiji je cilj identifikacija i uhićenje počinitelja i supočinitelja koji su počinili prijevaru ili je planiraju počiniti, može, u potpunosti ili djelomično, legitimno opravdati namjerno neobavještavanje predmetnog gospodarskog subjekta. S druge strane, Sud je u točkama 53. i 54. iste presude smatrao da potrebe takve istrage, ako nije bilo nikakve prijevare ili nemara od strane obveznika, iz razloga pravičnosti mogu predstavljati posebnu situaciju s obzirom na zakonodavstvo primjenjivo na činjenice iz tog predmeta, odnosno na članak 13. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1430/79 od 2. srpnja 1979. o povratu ili otpustu uvoznih ili izvoznih carina (SL L 175, str. 1.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EEZ) br. 3069/86 od 7. listopada 1986. (SL L 286, str. 1.).

49 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na upućeno pitanje valja odgovoriti da propust nadležnih carinskih tijela da obavijeste izvoznika o postojanju rizika da njegov suugovaratelj čini prevaru ne predstavlja višu silu u smislu Uredbe br. 3665/87, i osobito članka 11. stavka 1. trećeg podstavka prve alineje te uredbe. Iako takav propust može predstavljati izniman slučaj u smislu članka 11. stavka 1. trećeg podstavka druge alineje Uredbe br. 3665/87, ipak on ne može osloboditi tog izvoznika od obveze vraćanja neopravdano primljenih izvoznih subvencija, pri čemu se on jedino oslobađa od plaćanja kazni dugovanih na temelju navedenog članka 11.

Troškovi

50 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (šesto vijeće) odlučuje:

Propust nadležnih carinskih tijela da obavijeste izvoznika o postojanju rizika da njegov suugovaratelj čini prevaru ne predstavlja višu silu u smislu Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 od 27. studenoga 1987. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2945/94 od 2. prosinca 1994., i osobito članka 11. stavka 1. trećeg podstavka prve alineje te uredbe. Iako takav propust može predstavljati izniman slučaj u smislu članka 11. stavka 1. trećeg podstavka druge alineje Uredbe br. 3665/87, kako je izmijenjena Uredbom br. 2945/94, on ipak ne može osloboditi tog izvoznika od obveze vraćanja neopravdano primljenih izvoznih subvencija, pri čemu se on jedino oslobađa od plaćanja kazni dugovanih na temelju navedenog članka 11.

Potpisi